

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ
БЪЛГАРСКА АГЕНЦИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

☒ Гр. София, 1606, бул. "Пенчо Славейков" № 15А
☎ +359 (0) 2 915 98 20, ☎ +359 (0) 2 954 95 93, www.babh.government.bg

Одобрена със Заповед № РПА-666/15.05. 2014 г.

ИНСТРУКЦИЯ

ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБИ ЗА ЛАБОРАТОРЕН КОНТРОЛ НА ОРАЛНАТА ВАКСИНАЦИЯ НА ЛИСИЦИТЕ СРЕЩУ БЯС

I. Пасивен надзор - вземат се проби от територията на цялата страна от всички съмнително болни от бяс животни:

1. всички едри и дребни преживни животни, умрели на пасищата и такива, които са умрели във ферми, след като са показали нервни признаци;
2. всички умрели в и извън населените места кучета и котки;
3. всички намерени на пътя, сгазени от транспортни средства диви животни;
4. всички диви и домашни животни (включително домашни любимци в приютите), които са показали съмнителни признаци за бяс, а именно:

- а) променливо поведение (периоди на възбудимост и депресия);
- б) проявена агресивност;
- в) капризен и извратен апетит;
- г) липса на страх при дивите животни от човек (навлизат в населените места);
- д) страх от вода и невъзможност за преглъщане на храна;
- е) слюнотечение;
- ж) парези и парализи (увисване на долната челюст и опашката, затруднено дишане), след което е последвала кома и смърт.

От едрите животни се изпраща за изследване мозък, а от дребните – мозък или цяла глава.

II. Активен надзор - вземат се проби само от отстреляни лисици:

1. целият труп на лисицата (опакована в полиетиленов чувал) се доставя на официалните ветеринарни лекари, отговарящи за здравеопазване на животните в общините;
2. ветеринарните лекари по т. 1, при спазване на предпазни мерки и използване на защитни средства вземат и изпращат в референтната лаборатория по бяс в НДЦИВМИ, гр. София необходимите проби (цяла глава и кръвна проба).

III. Вземане на проби за изследване за постваксинални антитела:

1. брой проби – вземат се проби от 4 лисици на 100 км²;
2. пробите се вземат веднага или най-късно до 24 часа след отстрела на лисиците, като се съхраняват в хладилник;
3. транспортиране до лабораторията – най-късно до 24 часа след вземането;
4. вид на пробите:
 - а) от коремната кухина - 2-5 мл кървав трансудат. Животното се поставя с гърба надолу, отваря се коремната кухина и от областта между диафрагмата и гръбначния стълб чрез спринцовка (без игла) се изтегля необходимото количество. Течността се поставя в стерилен флакон, който се надписва с пореден номер;

б) от сърцето – 2-5 мл кръв. След разрязване на сърдечната камера, чрез спринцовка (без игла) се изтегля необходимото количество съсирена или несъсирена кръв. Кръвта се поставя в стерилен флакон, който се надписва с пореден номер.

Взема се една от двата вида кръвни проби – или от коремната кухина или от сърцето.

II.2. Вземане на проби за изследване за наличие на тетрациклини в костите:

1. брой проби – вземат се проби от 4 лисици на 100 км²;
2. пробите се вземат веднага или най-късно до 24 часа след отстрела на лисиците, като се съхраняват в хладилник;
3. транспортиране до лабораторията – най-късно до 24 часа след вземането;
4. вид на пробите – взема се главата на лисицата.

III. Опаковане и изпращане на пробите:

1. главата се поставя в полиетиленов плик, който се поставя във водонепропусклив контейнер с плътно затварящ се капак, и около полиетиленовия плик се поставя лед;
2. за транспортиране на главата може да се използват и дебели полистиленови торби, а ако главата на животното има издадени остри кости, тя се увива с няколко пласта опаковъчна хартия, след което се поставя в торбата. Полиетиленовата торба се завързва и поставя в по-голяма торба, като между двете торби се поставя лед. Така опакованият материал се поставя в картонска кутия, която плътно се облепва с лента от всички страни;
3. стерилните флакони с кръвните проби се поставят в хладилна чанта, със съответните охладители;
4. проби от мозък могат да се транспортират в замразено състояние;
5. пробите се изпращат в референтната лаборатория по беса в НДНИВМИ, гр. София с придружително писмо, като в него се описват поредните номера, вида на пробите, както и населеното място (или землището на населеното място – ако е извън него), откъдето е взета пробата.
6. *Номерата на дадените проби от една лисица (глава и кръв) трябва да са еднакви.* Пробите, които са взети и изпратени от един официален ветеринарен лекар, заедно с придружителните писма, да се опаковат в една пратка, на която да е написано името на официалния ветеринарен лекар, общината и броя на изпратените проби в НДНИВМИ.